

ਮੋਹਨ ਲਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤੱਥ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(6) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਡਰ 37 ਨਿਯਮ 4 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 37 ਨਿਯਮ 4 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਥਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਗੀਆ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਜੇ.ਜੇ

ਵੀਕੇ ਸਹਿਗਲ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWP 16054

20 ਮਈ, 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226— ਰਿੱਟ ਨਿਯਮ—ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸਮੇਤ ਜੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ—ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਜਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਲੜਾਈਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ-੮)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 4

ਦਸੰਬਰ 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ—ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ—ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਯੋਗੇਸ਼ ਪੁਤਨੀ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਅਰੁਣ ਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਆਰ ਐਸ ਲੌਗੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ ਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਬਾਹਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ 9 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜਕੂ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1965 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਹਮਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਪਾਕਿ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਕਸ਼ਾ ਮੈਡਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰ ਸੇਵਾ ਸਟਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ 1969 ਨੂੰ ਅਤਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸੋਲਾਂ ਦਿਨ ਫੌਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1945 ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਟਾਫ਼ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾ ਕੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪੋਸਟ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮ, 1969 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਮਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ ਸਾਢੇ 24 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਹੱਦ 23 ਸਾਲ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸਪਾਂਸਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਭਾਵ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਆਦਿ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਕੋਟਾ. ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅੱਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

9 ਜਨਵਰੀ, 1964[^] ਤੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਤੱਕ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਕਤ

ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਸੀਨੀਅਰਟੀ

AI 241/50 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਜਲ ਸੈਨਾ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ (ਲੜਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਸਮੇਤ) ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਤਨਖਾਹ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ

SdU-

ਬਿਜ਼ ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ
ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੱਤਰ"

(3) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਡੀਪਾਰਟ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ 8 ਮਾਰਚ, 1988 ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਮੇਤ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। -4 ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ. 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1988 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਭਾਗ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ OA ਨੰਬਰ 253/Pb ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। 1989 ਦੇ, ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17 ਮਾਰਚ, 1987 ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1991- ਉਪਰੋਕਤ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ 11 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਓ.ਏ. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ) ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ :-

1. . ਅਸੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੀਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।
3. ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ

ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਨੇ ਮੈਟੇਫ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ P-7 ਕਾਪੀ)। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ OA ਬੇਅਰਿੰਗ ਨੰਬਰ 399/Pb ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1996 ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2 ਮਈ 1996 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। OA ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ OA ਵੀਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰੋ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੱਖ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 3 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7 ਕਾਪੀ)। ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ:

- (i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 18 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ UDC ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (ii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਫੌਜ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਟੀ.ਪੀ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਥਾਮਸ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
- (iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ UDC ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਓਪਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1970
- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੌਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੁਕਮ ਹਨ।

(6) ਆਉ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ।

(7) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਓਏ ਨੂੰ ਇਸ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਓਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਨੇ OA ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। 1988 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 4 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਦੀ ਕੋਰ ਇਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਸੀ. 3 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। *ਸਤੋਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਦੇਰੀ ਅਤੇ laches ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਓਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਆਧਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈਲ 4 ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ iq ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਅਦਾਲਤ *ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ(2)*, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

(9) ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਫੌਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਮਡ ਟੌਰਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਤਰਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, *ਰਾਜ ਪਾਲ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ. ਹੋਰ (3)*। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚੰਦ. ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 401 ਆਫ 1976(4)*, ਸੀ.

- (1) 1987 (5) SLR 574
- (2) 1979 (3) SLR 302
- (3) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 1263

(4) 1988 (3) SLR 582

ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ 5 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ 1980 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2617 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(10) ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ f(iii)' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਕੇ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਛੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“10 ਅਤੇ 11. ਕਿ ਡੀਡੀਓ ਸ਼੍ਰੀ ਸਹਿਗਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਯੂਡੀਸੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। 130-300 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 (ਦੁਪਹਿਰ) ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਫਤਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ.ਓ. ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੰਬਰ 1544 ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1945 ਹੈ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਸਾਢੇ 24 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿਤੀ 27 ਦਸੰਬਰ 1969 ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ 23 ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਭਰਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਉਮਰ ਸੀਮਾ, ਯੋਗਤਾ ਆਦਿ:

ਇਹ ਵੀ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਰਲੀ AGFE ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਨੂੰ”.

(11) ਮੰਨਣਯੋਗ, ਈਥੀਕਪੀਟੀਸ਼ਨਰ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਸੀ, ਉਮਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਵੇਂ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ

ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਲਈ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ f ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ *ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਨਿਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 6 ਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(14) ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ *ਥਾਮਸ ਟੀਪੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (5) ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(5) 1977 (1) ਕਰਨਾਟਕ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 325

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਰਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੌਜ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(15) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸੀਬੀਐਸ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ | ਪਟੀਸ਼ਨ, n© ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ 1 ਜੂਨ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

''' ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ 1 ਜੂਨ, 1963 ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 10(1)/63/6039/D(ਐਪਟਸ) ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ:

ਇਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੰ. 13034/D(ਐਪਟਸ) ਮਿਤੀ 4

ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲੜਾਕੂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਲੈਰੀਕਲ ਡਿਊਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੈਰੀਕਲ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਕੂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੜਾਕੂ ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਨਖਾਹ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, “(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(16) 4 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1963 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲੈਰੀਕਲ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ 1959 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਕੂ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਪੀਐਫ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1963 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲੜਾਕੂ ਵਜੋਂ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਲੈਰੀਕਲ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਫੌਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਕੂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ the ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 1959 ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੜਾਕੂ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ।

(17) ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1959 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਸਤੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ

ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ OA ਨੰਬਰ 399-PB/1996 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

(6) 196.7 ਐਸਐਲਆਰ 906